

Dobrý den pane Hruško,

před chvílí jsem si poslechla rozhlasový pořad. Týkal se ochrany přírody v národních parcích, biodiverzity, obcí.

Obhajujete biodiverzitu a tomu asi rozumíte, problémům obcí ale nerozumíte ani za mák.

Strážný má rozlohu skoro 50 km² a téměř celé území leží v parku. Přírodních zón je tady minimum, většinu tvoří zóny přírodě blízké a soustředěné péče. A co tady vidím každý den? Lesy usychají ve velkém, ne někde daleko ale je to viditelné z oken našich domů. Denně tady jezdí kamiony s dřívím, které se vyváží ze zbytků lesa. (Jeden kamion jsem mījela před hodinou, čekal na něj hajný s lístkem a mířil do lesa, i když už většina lidí má po pracovní době, pokud nemá odpolední směnu.) Všude před vstupem do zbytků bývalého lesa jsou cedule s upozorněním, že zde probíhá těžba a přibližování dřeva a park žádá o pochopení.

Prosím, řekněte mi, jak park chrání přírodu na jedné straně a hospodaří v lese na druhé straně? Kdysi se nechal odumřít les na hranici s Německem kolem pramenů Vltavy, Třístoličnicku atd. A obnovuje se, to ano, příroda je mocná, ale také se dosazovalo. I když "psst", o tom se na Šumavě nesmí mluvit. Mám kolem sebe řadu lidí, kteří ještě žijí a jezdili sázet stromky kolem Kvildy a Modravy a prý to bylo hodně výhodné. Tam, kde kdysi park těžil (to bylo v době, kdy se ochránci lesa přivazovali ke stromům) se nesměla používat těžká technika. Chodilo se s koněm nebo se speciálními odlehčenými traktory na pásech. Já znám lidi, kteří si tuto techniku koupili a později ji zase se ztrátou prodali, když se začaly dělat velké tendry a dneska po lese lítá těžká technika. Čím větší, tím lepší, protože čím větší, tím méně poškozují les. To neříkám já a další domorodci ale úředníci parku zodpovědní za těžbu.

Vraťme se zpět k otázce, jak park obnovuje biodiverzitu v lesích, které vytěží? Vytěží, nechá bordel v lese a nedosazuje nebo jen minimálně. Jak v bývalém smrkovém lese, zplundrovaném lese po těžbě vyrostou krásný mnohohuhový les? Jak dlouho to bude trvat, než tam vůbec něco vyrostou? Dvě generace, tři generace? Opravdu si lidé u nás ve vesnici budou za pár let připomínat les jen z obrázků nebo popojedou třeba na Kubovu Huť, kde hospodaří lesočeši a les tam pořád je? Já se s Vámi nechci pouštět do odborné diskuse na téma ochrana přírody, já jen popisují, co vidím a co mě trápí. Tyto otázky pokládám na radě parku. Pokládala jsem je do hromadného emailu členů rady parku. Nikdo na ně neodpovídá. Dostanu po prstech, že kontaminuji emailové schránky členům rady. Opravdu? A čím je kontaminuji? Legitimními dotazy starosty, který nerozumí tomu, co se kolem něho děje?

Obec vlastní les, který leží na samé hranici kulturní zóny a je v zóně soustředěné péče. Uschnul, ano. Rok trvalo, než se MŽP a úředníci parku vyjádřili k navýšení etátu. Prý nemáme dosazovat smrk, protože je FUJ! a mám si požádat o újmu za stromy, které mi nařídili nechat uschlé stát. Prý dostanu víc peněz, než kdybych to nechala vytěžit, protože MŽP mi dá průměrnou cenu, která je v rámci celé republiky vyšší než cena dřeva na Šumavě. Když jsem se ptala, kdo to zaplatí, dozvěděla jsem se, že MŽP. Ne, zaplatíme to my všichni lidé z našich daní, takže jsem to odmítla. Jak to, že mi park mluví do obecního lesa, který není v zóně přírodní? V zákoně jsem nenašla žádné odůvodnění a přesto se to děje. Ano, můžu se s parkem soudit, ale na to nemám čas ani peníze. Takže jsem sklapla uši a přijala jejich verdikt. Ano, i já bojovník. Proč? Protože jsou v

přesile. Nevadí, alespoň můžu parku ukázat, jak se vytváří mnohohodruhový les. Tam, kde nám povolili vytěžit uschlé stromy, uklízíme a dosazujeme. Faj smrky, borovice, jedle, buky, lípy, javory, zplanělé hrušně, jabloně, vše, co se dá sehnat. A ano, stojí to nemalé peníze. Ale když máte les rád a vážíte si ho a chcete ho mít znovu, tak to uděláte.

Proč jste v pořadu nezmínil, že radou na Šumavě neprošly Zásady péče a přesto jsou platné? Protože se to nehodí říkat do veřejného prostoru? Přesto se to stalo. Vy si opravdu myslíte, že obce mají nějaké rozhodovací pravomoci v radě? Obcí na Šumavě je hodně. Některé jsou celé v parku, některé mají v parku jen cípek katastru. Některé mají kulturní zóny, které si musely tvrdě obhájit, některé nemají. Vy netušíte, kolik území obcí, které jsou v platných územních plánech se do kulturní zóny napřed vůbec nedostalo. Byl to úmysl? Byla to neznalost úředníků? Noví starostové možná ani netuší, že nějaké zóny parku existují a kde. Starosta není Všeználek, řadu věcí se musí poctivě naučit. Ale každý nový starosta ví, že park je velký partner a je lepší s ním být zadobře. I starostové, kteří měli odvahu a zvedli ruku proti zásadám péče, klidovým územím, si nejsou jistí, jestli nepříjde od parku nějaký políček. Myslíte, že toto řeší ti členové rady parku, kteří v daném území nežijí a nemusí s úředníky parku nic praktického nikdy řešit? Já si občas říkám, kdy na mě park "zaklekne". Ale na druhou stranu, mám oči a vidím, co se kolem mě děje a nerozumím tomu, nedává mi to žádný smysl. A budu tady žít, i když nebudu starosta. Moji rodiče se na Šumavu přistěhovali, bylo jim tu zima a nikdy si tady nezvykli. Ale já jsem se tu už narodila a místo, kde žiji, miluji.

Pokud jste dočetl až sem, děkuji. Nečekám, že mi odpovíte. Jen jsem chtěla reagovat na rozhovor v rádiu, který se mi úplně nezdál.

Přeji vám hezký zbytek dne. Kraliková

PS: Prý má na konci dubna opět proběhnout odborný seminář v poslanecké sněmovně. Jsem velmi zvědavá, kolik úředníků ze všech národních parků v republice a vědců přijde diskutovat s jinými odborníky a přijdou nám odpovědět na naše konkrétní otázky. Odvahu musí mít ten, který nepříjemné otázky pokládá, ale i ten, který na nepříjemné otázky umí odpovědět.